

være ægte pensionsopsparinger. Når man indbetaler noget, skal man da også have det udbetalt.

Det er baggrunden for den ændring, der kommer med forslaget her, en ændring, der var identisk med det, Socialdemokratiet hidtil har stået for, men som det ikke står for længere. Det er en retfærdig ordning, man ved, man sparer op, det er ikke en skat, og man får pengene tilbage igen. Hvis man er rengøringsmand eller rengøringskone og knokler og tager overarbejde og tjener lidt mere ekstra, så skal man ikke straffes, og det er det, lovforslaget her siger.

På alle punkter er lovforslaget retfærdigt. Det belønner dem, der får lyst til at spare op, og det skulle egentlig også give flere mennesker lyst til at spare op i det hele taget.

Når vi spørger hinanden om, hvad med kvinderne og deres pensionsopsparing, så må vi sige: Udgangspunktet må vel være, at vi skal give folk lyst til at spare op frivilligt, det vil være det allerbedste ligestillingsinitiativ, der kan findes.

Så Venstre er glad for, at vi i dag kan få ændret SP-skatten til en SP-opsparing.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Jeg har tre korte bemærkninger, fru Mette Frederiksen, fru Marianne Jelved og fru Pernille Rosenkrantz-Theil, og derudover har jeg noteret hr. Bjarne Laustsen og hr. Lars Barfoed op for korte bemærkning.

Først fru Mette Frederiksen.

(Kort bemærkning).

Mette Frederiksen (S):

Jeg kan sådan set godt forstå, at både hr. Lars Barfoed og nu også hr. Flemming Oppfeldt har utrolig travlt med at kigge tilbage og henvise til, hvad der skete i 1990'erne.

Det er sådan set også et sørgeligt lovforslag, vi tredjebehandler i dag. Det er et lovforslag, som gør, at den hårdtarbejdende, lavtlønnede skal indbetale uden at få ret meget til gengæld, det er et lovforslag, der gør, at eksempelvis hr. Flemming Oppfeldt med en rimelig god folketingshyre får meget mere fortjeneste end alle mulige andre, og det er et lovforslag, som med social- og ligestillingsministerens egne ord er, kan man sige, til skade for ligestillingen mellem mænd og kvinder, fordi det vil ramme kvinder, især lavtlønnede kvinder.

Nu brugte hr. Flemming Oppfeldt selv ordet retfærdigt om det lovforslag, vi behandler her i dag. Jeg skal derfor bare spørge ordføreren: Er

det i Venstres optik retfærdigt, at der skal så at sige stoppes for omfordelingen fra dem, der tjener meget, til dem, der tjener lidt, og er det retfærdigt, at kvinder, som igennem hele arbejdslivet tjener mindre end mænd, også skal have en dårligere alderdom rent økonomisk?

(Kort bemærkning).

Marianne Jelved (RV):

Der lykkedes det alligevel hr. Oppfeldt at provokere en radikal.

Når Venstres ordfører fra denne talerstol refererer undersøgelser, der påstår noget, som nyere undersøgelser dementterer voldsomt, så stikker der noget under stolen, så er det, fordi Venstre godt ved, at det forslag, de nu vedtager, er meget, meget dårligt begrundet.

De allernyeste tal, der er kommet af effekten af pinsepakken på opsparingsviljen i Danmark, er meget, meget anderledes end dem, hr. Flemming Oppfeldt kom med for et øjeblik siden heroppefra. Aldrig nogen sinde har danskerne sparet så meget sammen som efter pinsepakken, over 60 mia. kr. om året stiger det med.

Men hr. Oppfeldt sagde noget ganske interessant, nemlig at man skal have lyst til at spare op: Betyder det, at Venstre vil afskaffe folkepensionen og ATP?

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Fru Pernille Rosenkrantz-Theil for en kort bemærkning til hr. Oppfeldt.

Kl. 13.25

(Kort bemærkning).

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Det, der skete tilbage i 1998, var, at Socialdemokratiet medgav, at vores – altså Enhedslistens og SF's – forslag til den sociale pensionsopsparing ville være en forbedring af vilkårene for de fattigste i Danmark, og derfor gik Socialdemokratiet og Det Radikale Venstre med til det forslag.

For meget kort tid siden, under 1 time siden, erkendte socialministeren, at lige nøjagtig det her forslag får konsekvenser for kvinder i det her land og vil give en skævvridning af pensionen. Det var det samme, Socialdemokratiet og Det Radikale Venstre erkendte i 1998, og de gik med på vores model, fordi de ikke kunne være med til den skæve udvikling.

Socialministerens konsekvens af præcis samme erkendelse er at rende i den stik modsatte retning. Socialministerens konsekvens er at gøre den asociale model permanent. Jeg vil gerne